

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. září 2021 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Pješčakové a soudkyň JUDr. Kateřiny Hykešové a JUDr. Evy Miláčkové ve věci českého občana K B, narozeného ,

takto:

I. Podle § 306 odstavec 1 zákona číslo 104/2013 Sb. se na území České republiky uznává rozsudek Okresního soudu Monor ze dne 13. 3. 2020, spisová značka 10.B.37/2020/3., ve znění rozsudku Soudu Budapešť – okolí ze dne 14. 10. 2020, spisová značka 1.Bf.338/2020/15., jímž byl český občan

K B

narozený , v , v trvale bytem , , t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody v Maďarské republice ve Věznici ,

uznán vinným zločinem pašování lidí podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 bod a), b) maďarského trestního zákona, za což mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 3 (tři) let, přičemž uvedeného trestného činu se podle učiněných zjištění dopustil tím, že

v únoru 2020 přijal nabídku dosud neztotožněného muže vystupujícího pod jménem I, aby bez příslušného povolení provozoval mezinárodní taxislužbu vozidlem, které mu bude předáno, s tím, že jeho výdělek by mohl dosahovat až 70.000 Kč měsíčně. Dne 27. 2. 2020 kolem 16:00 hodin v prostoru čerpací stanice v převzal K B na základě

pokynu muže vystupujícího pod jménem I. [redacted] od jiného ukrajinsky hovořícího muže osobní motorové vozidlo značky Toyota Corolla combi české registrační značky [redacted], které vlastní pražská společnost P. [redacted] T. [redacted] s. r. o. a jehož provozovatelem je společnost D. [redacted] s. r. o., pronajaté na jméno K. [redacted] B. [redacted]. Jmenovaný poté ve večerních hodinách dne 28. 2. 2020 odjel na předměstí [redacted], poblíž [redacted], kde do jím řízeného vozidla nastoupilo osm syrských státních příslušníků nelegálně pobývajících na území Maďarska, které měl K. B. [redacted] za úplatu převést do Vídně do Rakouské republiky, přičemž po naložení těchto osmi osob najel na dálnici [redacted] a pokračoval v jízdě ve směru na [redacted]. Jím řízené vozidlo však bylo při cestě zaregistrováno policejní hlídkou dálničního úseku [redacted], a poté za pomoci posil sledováno a následně zastaveno na odpočívadle [redacted] na dálnici ve směru z [redacted] na [redacted] a ve 22:15 hodin byla provedena policejní kontrola. V kontrolovaném vozidle byly nalezeny čtyři dospělé osoby a čtyři osoby mladistvé, všechny syrské státní příslušnosti, přičemž převaděči za to, že tyto osoby budou dopraveny do západní Evropy, od nich požadovali částku 1.500 až 1.800 Eur za osobu, s tím, že peníze budou vyplaceny po příjezdu do Vídně.

V takovém jednání lze podle českého právního řádu spatřovat přečin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku.

Podle § 306 odstavec 1, s využitím § 124 odstavec 2 zákona číslo 104/2013 Sb. se současně rozhoduje, že K. [redacted] B. [redacted] v České republice vykoná shora označeným rozhodnutím maďarského soudu uložený trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

II. Podle § 306 odstavec 1, za použití § 124 odstavec 4 zákona číslo 104/2013 Sb. a § 56 odstavec 2 písmeno a) tr. zákoníku, se K. [redacted] B. [redacted] pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 3 let zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu v Monoru ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 10.B.37/2020/3., ve znění rozsudku Soudu Budapešť – okolí ze dne 14. 10. 2020, sp. zn. 1.Bf.338/2020/15., byl K. [redacted] B. [redacted] uznán vinným zločinem pašování lidí podle § 353 odstavec 1, odstavec 2 bod a), b) maďarského trestního zákona, jehož se podle učiněných zjištění dopustil jednáním popsáním shora ve výroku tohoto rozhodnutí. Za to mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 3 let.

2. Městský soud v Praze postoupil zdejšímu soudu jako soudu příslušnému žádost maďarského ministerstva spravedlnosti - spolu s osvědčením ze dne 23. 4. 2021, jakož i s rozsudky Okresního soudu Monor ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 10.B.37/2020/3. a Soudu Budapešť – okolí ze dne 14. 10. 2020, sp. zn. 1.Bf.338/2020/15., v překladu do českého jazyka - o uznání a výkon shora specifikovaného rozhodnutí na území České republiky, a to s odkazem na postup podle Rámcového rozhodnutí Rady 2008/909/JHA ze dne 27. listopadu 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

3. Podmínky uvedené v ustanovení § 298 odst. 1, 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen z. m. j. s.), shledal soud naplněnými, neboť rozsudek Okresního soudu v Monoru ze dne 13. 3. 2020, ve znění rozsudku Soudu Budapešť – okolí ze dne 14. 10. 2020, je rozhodnutím vydaným soudem jiného členského státu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody a jedná se o rozhodnutí pravomocné (rozsudek nabyt právní moci 14. 10. 2020), přičemž Maďarská republika implementovala (stejně jako Česká republika) shora specifikované Rámcové rozhodnutí Rady z 27. 11. 2008. Zároveň je nutno zmínit, že Krajský soud v Praze je v tomto případě soudem příslušným k řízení o uznání a výkonu zaslaného rozhodnutí, neboť K. B. má v jeho obvodu trvalý pobyt (§ 301 odst. 1 z. m. j. s.).

4. Stran podmínek, které musí být splněny, aby rozhodnutí jiného členského státu mohlo být za účelem jeho uznání a výkonu převzato, lze konstatovat, že K. B. je v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody na území Maďarska, je státním občanem České republiky a na jejím území má obvyklé bydliště (§ 299 odst. 1 písm. a/ a § 300 odst. 1 písm. a/ z. m. j. s.), navíc jmenovaný sám požádal, aby rozhodnutí maďarského soudu bylo na území České republiky uznáno a on tak mohl uložený trest odnětí svobody vykonávat ve svém domovském státě.

5. Z hlediska ustanovení § 305 odst. 1 písm. b) z. m. j. s. není sporu o tom, že jednání kvalifikované rozsudkem maďarského soudu jako zločin pašování lidí podle § 353 odstavce 1, odstavec 2 bod a), b) maďarského trestního zákona, je trestné i podle právního řádu České republiky a bylo by jej možno posoudit jako přečin organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice podle § 340 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. K. B. se - podle skutkových zjištění učiněných soudem vyžadujícího státu - dopustil jednání naplňujícího z hlediska českého práva všechny znaky skutkové podstaty citovaného přečinu, když jinému pomohl nedovoleně překročit státní hranici, přičemž pro použití vyšší trestní sazby ve smyslu odst. 2 písm. c) shora citovaného ustanovení svědčí skutečnost, že čin spáchal za úplatu.

6. Za naplněné je třeba označit i další podmínky na projednávanou věc dopadající, upravené v ustanovení § 305 odst. 1 písm. a), e) f), h) z. m. j. s. Řízení před maďarskými soudy nebylo – jak je vyznačeno v osvědčení - konáno v režimu in absentia, přičemž výkon uloženého trestu není podle českého práva promlčen, neboť v případě odsouzení k trestu odnětí svobody na 3 roky je promlčecí doba, která počíná právní mocí rozsudku, pět let (§ 94 odst. 1 písm. d/ tr. zákoníku). Výměra dosud nevykonaného trestu pak vysoce přesahuje dobu 6 měsíců (konec trestu připadá na 27. 2. 2023). Stejně tak uznání a výkon rozhodnutí maďarského soudu nebrání překážka věci pravomocně rozhodnuté, neboť nebylo zjištěno, že by K. B. byl pro stejný skutek, za který byl odsouzen v Maďarsku, odsouzen i na území České republiky a nic nesignalizuje ani to, že by ohledně něho bylo pro takový skutek v České republice uznáno cizozemské rozhodnutí jiného státu.

7. Úvahy o imunitách, či o nedostatku věku, které by stran K. B. uznání bránily, nepřicházejí v úvahu (§ 305 odst. 1 písm. c/, d/ z. m. j. s.).

8. Ustanovení § 306 odst. 1 z. m. j. s. pak odkazuje mj. na § 124 odst. 2 téhož zákona, v němž je upravena problematika přizpůsobení druhu či výměry trestu za situace, kdy se s právním řádem České republiky neslučuje druh trestu uloženého rozhodnutím soudu jiného členského státu nebo výměra uloženého trestu překračuje horní hranici trestní sazby za odpovídající trestný čin podle trestního zákona. K. B. byl rozsudkem Okresního soudu v Monoru ze dne 13. 3. 2020, sp. zn. 10.B.37/2020/3., ve znění rozsudku Soudu Budapešť – okolí ze dne 14. 10. 2020, sp. zn. 1.Bf.338/2020/15., uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 3 let, přičemž v České republice by mu mohl být za stejný čin uložen shodný druh trestu, tj. trest odnětí svobody, a to v sazbě od 6 měsíců do 5 let. Proto nebylo třeba jakkoli přizpůsobovat v Maďarsku uložený trest právnímu řádu České republiky.

9. V § 124 odst. 4 z. m. j. s., na který je taktéž odkazováno ustanovením § 306 odst. 1 z. m. j. s., je pak zakotvena povinnost soudu rozhodnout o zařazení odsouzeného do typu. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud zpravidla zařadí do věznice s ostrahou pachatele, u něhož nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. V případě K. B. nebyly shledány podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou za situace, kdy se jedná o výkon trestu odnětí svobody v délce 3 let, který byl uložen za přečin.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího (Krajský soud v Praze, nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, ke sp. zn. 8T 33/2021).

V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvoláním nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

Praha 6. září 2021

JUDr. Lenka Pješčaková v. r.
předsedkyně senátu